

DIDACTICA

XXII

ȘCOALA

DIPLOME

II

2017

Lavinia Xenofont

Casa filmului. Cinematograf și arhivă.

Strada Batiștei, București.

Fiind vorba de cinematografie și arhivare proiectul mizează pe această contradicție între expunere și reținere în obscuritate: o peliculă (în acest caz) poate să nu fie cerută nicodată pentru a fi văzută, aceasta este structura de sens a oricărei arhive. Proiectul, în potcoavă, *se balansează* în jurul unui curți (plenum) care pare că, spus așa, este deja constituită ca preexistentă. Aceasta este o tactică de lucru, a-ți întocmi o ierarhie temporală internă, o precedentă cum tot spunem, pornind de la un ceva în jurul căruia se construiește altceva. Arhiva se desfășoară în jurul curții ca sală de expunere (de proiecție), nu poate fi decât rânduită și densă, arhivare, loc de studiu, fațadă, structură totodată. Ar mai fi demn de spus ceva despre „alipirea la calcan” care aici este semnificativă și nu oarbă; ceea ce este îndeobște obscur, tehnic și ancilar casei, lipirea cu corpul Arcub este semnificativă, în lungul calcanului se poate pătrunde în curtea potcoavă și, de aici, în casă. Convergența structurii balansate focalizează în două puncte ce-i drept, susține curtea și, simultan, se deschide radial, ca *fațadă*, către oraș. Această dublă față ar fi o parte bună a proiectului.

